

ETT SÄKERT EUROPA I EN BÄTTRE VÄRLD

EN EUROPEISK SÄKERHETSSTRATEGI

Bryssel den 12 december 2003

Inledning

Europa har aldrig tidigare varit så välmående, så säkert och så fritt. Våldet under 1900-talets första hälft har givit plats åt en i Europas historia aldrig tidigare upplevd period av fred och stabilitet.

Skapandet av Europeiska unionen har varit centralt för denna utveckling. Det har förvandlat förbindelserna mellan våra stater liksom våra medborgares liv. Länderna i Europa har åtagit sig att fredligt lösa tvister och att samarbeta inom ramen för gemensamma institutioner. Under denna tid har rättsstatsprincipen och demokratin vunnit terräng och diktaturer omvandlats till stabila och dynamiska demokratier. Successiva utvidgningar förverkligar visionen om en enad och fredlig kontinent.

Inget land kan på egen hand angripa dagens komplicerade problem.

Förenta staterna har spelat en avgörande roll för den europeiska integrationen och för Europas säkerhet, framför allt genom Nato. Det kalla krigets slut gav Förenta staterna en dominerande ställning som militär aktör. Dock kan inget land på egen hand hantera dagens komplicerade problem.

Europa står alltjämt inför hot mot säkerheten och inför utmaningar. De konflikter som bröt ut på Balkan utgjorde en påminnelse om att krig inte har försvunnit från vår kontinent. Under det senaste decenniet har inte någon region i världen besparats väpnade konflikter. De flesta konflikterna har i allmänhet varit inom och inte mellan stater och de flesta offren har varit civila.

Som en union med 25 stater och med över 450 miljoner invånare som står för en fjärdedel av världens bruttonationalinkomst (BNI) och med en mängd olika instrument till sitt förfogande är Europeiska unionen ofrånkomligen en global aktör. Under det senaste decenniet har europeiska styrkor stationerats i utlandet på så avlägsna platser som Afghanistan, Östtimor och Demokratiska republiken Kongo. Den växande samstämmigheten i formuleringen av europeiska intressen och stärkandet av den inbördes solidariteten inom EU gör oss till en mer trovärdig och effektiv aktör. Europa bör vara berett att ta sin del av ansvaret för säkerheten i världen och för att skapa en bättre värld.

Som en union med 25 stater och över 450 miljoner invånare som står för en fjärdedel av världens bruttonationalinkomst (BNI) är Europeiska unionen ofrånkomligen en global aktör ... Europa bör vara berett att ta sin del av ansvaret för säkerheten i världen och för att skapa en bättre värld.

I. SÄKERHETSLÄGET: GLOBALA UTMANINGAR OCH DE FRÄMSTA HOTBILDERNA

Globala utmaningar

Det kalla krigets slut har lett till en miljö med allt öppnare gränser där de inre och yttre säkerhetsaspekterna oupplösligen är förenade. Handels- och investeringsflöden, teknikens utveckling och demokratins spridning har lett till frihet och välstånd för många människor. Andra har sett globaliseringen som en orsak till frustration och orättvisa. Denna utveckling har även ökat möjligheterna för andra grupperingar än stater att delta i internationella affärer och ökat Europas beroende av – och därmed även sårbarhet i fråga om – en sammanlänkad infrastruktur, för bland annat transporter, energi, information och andra områden.

Sedan 1990 har nästan fyra miljoner människor dött i krig och av dessa har 90 % varit civila offer. Över 18 miljoner människor på jorden har på grund av konflikter tvingats lämna sina hem.

Varje år dör 45 miljoner på grund av hunger och undernäring ... Aids bidrar till att bryta ned samhällen ... Säkerhet är en förutsättning för utveckling.

I många utvecklingsländer vållar fattigdom och sjukdomar utsägligt lidande och ger upphov till starka betänkligheter rörande säkerheten. Nästan tre miljarder människor, hälften av världens befolkning, lever på mindre än två euro per dag. Varje år dör 45 miljoner människor på grund av hunger och

undernäring. Aids är numera en av de mest förödande pandemierna i mänsklighetens historia och bidrar till att bryta ned samhällen. Nya sjukdomar kan få ett snabbt spridningsförlopp och hota hela världen. Afrika söder om Sahara är idag fattigare än det var för tio år sedan. I många fall är det ekonomiska misslyckandet kopplat till politiska problem och väpnade konflikter.

Säkerhet är en förutsättning för utveckling. Konflikter förstör inte endast infrastruktur, inbegripet social infrastruktur, utan bidrar även till kriminalitet, hindrar investeringar och omöjliggör normal ekonomisk verksamhet. Ett antal länder och regioner har fastnat i en cirkel av konflikter, bristande säkerhet och fattigdom.

Kampen om naturresurser, särskilt vatten – vilken under de närmaste decennierna kommer att hårdna på grund av den globala uppvärmningen – kommer förmodligen att leda till ytterligare oroligheter och migrationsflöden i flera olika regioner.

Energiberoendet är en särskild orosfaktor för Europa. Europa är världens största importör av olja och gas. Importen står för ca 50 % den nuvarande energianvändningen. Denna kommer att öka till 70 % år 2030. Den största delen av energiimporten kommer från Gulfstaterna, Ryssland och Nordafrika.

De främsta hotbilderna

En storskalig aggression mot någon medlemsstat är idag inte trolig. Europa står istället inför nya hot som är mer diversifierade, mindre synliga och mindre förutsebara.

Terrorism: Terrorismen sätter liv på spel, leder till stora kostnader och strävar efter att underminera öppenheten och toleransen i våra samhällen och utgör ett växande strategiskt hot mot hela Europa. I ökad utsträckning har terroriströrelser stora resurser, är uppkopplade till elektroniska nätverk och är beredda att tillgripa obegränsat våld för att orsaka massiv skada och död.

Den senaste vågen av terrorism har hela världen som operationsområde och är kopplad till hatisk religiös fanatism. Den har komplicerade orsaker. Bl.a. moderniseringstrycket, kulturella, sociala och politiska kriser samt det främlingskap som ungdomar som lever i för dem främmande samhällen känner. Denna företeelse finns också i vårt eget samhälle.

Europa utgör både ett mål och en bas för denna terrorism: europeiska länder utgör mål och har blivit angripna. Logistiska baser för al-Qaidaceller har upptäckts i Storbritannien, Italien, Tyskland, Spanien och Belgien. Samordnade åtgärder på europeisk nivå är nödvändiga.

Spridning av massförstörelsevapen är potentiellt det största hotet mot vår säkerhet. De internationella avtalssystemen och arrangemangen för exportkontroll har hejdat spridningen av massförstörelsevapen och avskjutningssystem. Vi går dock nu in i en ny och farlig period där risken för kapprustning med massförstörelsevapen uppstår, särskilt i Mellanöstern.

Den senaste gången massförstörelsevapen användes var 1995 när terroristsekten Aum använde saringas i Tokyos tunnelbana. Tolv personer dödades och flera tusen skadades. Två år tidigare hade Aum sprutat mjältbrandssporer på en gata i Tokyo.

Framsteg inom de biologiska vetenskaperna kan under de kommande åren öka de biologiska vapnens verkningskraft. Attacker med kemiska och nukleära ämnen utgör också en allvarlig risk. Spridningen av missilteknik är en ytterligare en faktor för instabilitet och kan ställa Europa inför ökade risker.

Det mest skrämmande scenariet är att terroristgrupper kommer i besittning av massförstörelsevapen. Om detta händer skulle en liten grupp kunna orsaka skada i en skala som tidigare endast var möjlig för stater och arméer.

Regionala konflikter: Problem som de som förekommer i Kashmir i området kring de stora sjöarna och på den koreanska halvön har direkta och indirekta konsekvenser för europeiska intressen, liksom konflikterna i det närmare grannskapet, särskilt i Mellanöstern. Väpnade eller frusna konflikter, som också fortbestår vid våra gränser, hotar den regionala stabiliteten. De ödelägger människoliv samt sociala och fysiska infrastrukturer. De hotar minoriteter, grundläggande friheter och mänskliga rättigheter. Konflikterna kan leda till extremism och terrorism samt till att stater råkar i upplösning. De skapar möjligheter för den organiserade brottsligheten. Bristande regional säkerhet kan underblåsa efterfrågan på massförstörelsevapen. Det mest framkomliga sättet att möta de ofta svårgripbara nya hoten kommer i vissa fall att bestå i att man tar itu med de traditionella problem som regionala konflikter utgör.

Stater i upplösning: dåligt styre – korruption, maktmissbruk, svaga institutioner, bristande ansvarsskyldighet och civila konflikter fräter sönder stater inifrån. I vissa fall har detta lett till att statliga institutioner brutit samman. Somalia, Liberia och Afghanistan, under talibanernas styre, är de mest kända exemplen på senare tid. Att en stat faller samman kan vara förenat med uppenbara hot som organiserad brottslighet eller terrorism. Att en stat råkar i upplösning är en ytterst oroväckande företeelse som undergräver det globala systemet och ökar den regionala instabiliteten.

Organiserad brottslighet: Europa är ett framskjutet mål för den organiserade brottsligheten. Detta inre hot mot vår säkerhet har en betydelsefull yttre dimension: smuggling över gränserna av narkotika, kvinnor, olagliga invandrare och vapen står för en stor del av den verksamhet som bedrivs av kriminella ligr. Den organiserade brottsligheten kan ha kopplingar till terrorism.

Denna brottsliga verksamhet är ofta förbunden med svaga eller sönderfallande stater.

Narkotikaintäkter har underblåst de statliga strukturernas försvagning i flera narkotikaproducerande länder. Intäkterna från handeln med ädelstenar, timmer och handeldvapen ger i andra delar av

världen näring åt konflikter. Alla dessa verksamheter undergräver rättsstatsprincipen och själva samhällsordningen. I extrema fall kan den organiserade brottsligheten komma att dominera staten. Nittio procent av heroinet i Europa kommer från vallmo som odlats i Afghanistan – där narkotikahandeln används för att finansiera privata arméer. Huvudparten av narkotikan distribueras via de kriminella nätverken på Balkan som även är ansvariga för cirka 200 000 av de 700 000 kvinnor som fallit offer för den internationella könshandeln. En ny dimension av den organiserade brottsligheten som kommer att behöva uppmärksammas är framväxten av sjöröveri.

Alla dessa olika aspekter tillsammans – terrorism som eftersträvar maximalt våld, utbudet av massförstörelsevapen, organiserad brottslighet, försvagade statsmakter och makt i händerna på individer och grupper utanför statsstrukturerna – kan onekligen ställa oss inför ett mycket radikalt hot.

II. STRATEGISKA MÅL

Vi lever i en värld med ljusare utsikter men också större hot än vad vi tidigare skådat. Framtiden kommer till viss del att vara avhängig av vårt agerande. Vi behöver tänka globalt och agera lokalt. EU har följande tre strategiska mål för att försvara sin säkerhet och främja sina värderingar:

Att bemöta hoten

Europeiska unionen har agerat för att bemöta de främsta hoten.

- EU reagerade med åtgärder efter händelserna den 11 september, bland annat genom beslutet om en europeisk arresteringsorder, åtgärder för att motverka finansiering av terrorism och ett avtal med Förenta staterna om ömsesidig rättslig hjälp. EU fortsätter att utveckla sitt samarbete på detta område och att förbättra sina försvarssystem.
- Unionen har under många år fortsatt antispridningspolitiken. Den har just enats om ett ytterligare åtgärdsprogram enligt vilket åtgärder skall vidtas för att stärka Internationella atomenergiorganet, förbättra kontrollen av export och ta itu med olagliga leveranser och upphandlingar. EU har åtagit sig att uppnå global anslutning till multilaterala fördragssystem och att stärka fördragen och bestämmelserna om kontroll av deras efterlevnad.
- Europeiska unionen och medlemsstaterna har ingripit för att hjälpa till att lösa regionala konflikter liksom för att stater i upplösning åter skall komma på fötter, bl.a. på Balkan, i Afghanistan och i Demokratiska republiken Kongo. Att återställa goda styrelseformer på Balkan, understödja demokratin och ge myndigheterna möjlighet att ta itu med den organiserade brottsligheten är ett av de mest effektiva sätten att möta den organiserade brottsligheten inom EU.

I en era av globalisering kan avlägsna hot vara lika oroväckande som hot på nära håll. Såväl nukleär verksamhet i Nordkorea, nukleära risker i södra Asien som spridning av massförstörelsevapen i Mellanöstern är viktiga angelägenheter för Europa.

Terrorister och kriminella kan nu verka över hela världen:

deras verksamhet i Central- eller Sydostasien kan utgöra ett hot mot europeiska länder eller deras

I en era av globalisering kan avlägsna hot vara lika oroväckande som hot på nära håll. Med de nya hoten kommer den första försvarslinjen ofta att ligga utomlands. De nya hoten är dynamiska. Konfliktförebyggande och förebyggande av hot kan inte påbörjas för tidigt.

medborgare. Samtidigt ökar den globala kommunikationen medvetandet i Europa om regionala konflikter eller mänskliga tragedier överallt in världen.

Vår traditionella uppfattning om självförsvar – fram till och under det kalla kriget – grundade sig på hotet om invasion. Vad gäller de nya hoten kommer den första försvarslinjen ofta att ligga utomlands. De nya hoten är dynamiska. Risken för spridning av massförstörelsevapen ökar över tiden, och om terroristnäten ignoreras kommer de att bli allt farligare. Att stater råkar i upplösning och organiserad brottslighet är företeelser som sprider sig om de nonchaleras – såsom vi sett i västra Afrika. Detta innebär att vi bör vara beredda att agera innan en kris uppstår. Konfliktförebyggande och förebyggande av hot kan inte påbörjas för tidigt.

I motsats till det massiva synliga hot som det kalla kriget utgjorde är inte något av de nya hoten rent militärt och dessa kan inte heller tacklas med rent militära medel. Varje hot kräver en samverkan mellan olika instrument. Spridningen av massförstörelsevapen kan förhindras genom kontroll av export och angrips med politiska, ekonomiska och andra påtryckningsmedel samtidigt som man tar sig an de underliggande politiska orsakerna. Motarbetandet av terrorism kan kräva en samverkan mellan underrättelseverksamhet, polis, rättsväsende, militär och andra medel. I stater i upplösning kan militära instrument eventuellt krävas för att återupprätta ordning och humanitära medel för att ta itu med den omedelbara krisen. Regionala konflikter kräver politiska lösningar men det kan behövas militära resurser och effektiva polisinsatser under tiden närmast efter konflikten. Ekonomiska instrument behövs för återuppbyggnad och civil krishantering bidrar till att återinföra civilt styre. Europeiska unionen är synnerligen väl rustad för att agera i sådana mångfacetterade situationer.

Att skapa säkerhet i vårt grannskap

Även i en era av globalisering förblir geografien viktig. Det ligger i Europas intresse att länderna

Utvidningen bör inte skapa nya skiljelinjer i Europa.

En lösning av den arabisk-israeliska konflikten är en strategisk prioritering för Europa.

runt våra gränser styrs på ett bra sätt. Grannar som är inblandade i våldsamma konflikter, svaga stater där den organiserade brottsligheten frodas, icke-fungerande samhällen eller exploderande befolkningstillväxt vid gränserna utgör problem för Europa.

Integreringen av nya medlemsstater ökar vår säkerhet, men för samtidigt EU närmare oroliga områden. Vår uppgift är att verka för ett bälte av välstyrda länder öster om Europeiska unionen och runt Medelhavet med vilka vi kan åtnjuta nära och samarbetsinriktade förbindelser.

Vikten av detta framgår tydligast på Balkan. Genom våra insatser som samordnats med Förenta staterna, Ryssland, Nato och andra internationella parter hotas inte längre stabiliteten i regionen av att en större konflikt skulle kunna bryta ut. Trovärdigheten i vår utrikespolitik är avhängig av att resultatet av våra insatser i regionen befästs. Det europeiska perspektivet erbjuder såväl en strategisk målsättning som ett incitament till reformer.

Det ligger inte i vårt intresse att genom utvidgningen skapa nya skiljelinjer i Europa. Vi måste utvidga fördelarna av ekonomiskt och politiskt samarbete till våra grannar i öst samtidigt som vi griper oss an de politiska problemen där. Vi bör nu ägna större och mer aktivt intresse åt problemen i Sydkaukasien, som med tiden också kommer att bli en grannregion.

En lösning av den arabisk-israeliska konflikten är en strategisk prioritering för Europa. Utan en sådan kommer det inte att finnas stora chanser att ta itu med andra problem i Mellanöstern. Europeiska unionen måste förbli aktivt engagerad och beredd att sätta in resurser för att problemet slutligen skall lösas. Tvåstatslösningen – som Europa under lång tid stött – är nu i bred utsträckning accepterad. För att den skall kunna genomföras krävs en enad och samarbetsinriktad insats av Europeiska unionen, Förenta staterna, FN och Ryssland samt av länderna i regionen, men framför allt av israelerna och palestinierna själva.

Rent allmänt har Medelhavsområdet fortfarande allvarliga problem med ekonomisk stagnation, social oro och olösta konflikter. Europeiska unionens intressen kräver ett fortsatt engagemang för Medelhavspartnerna genom effektivare ekonomiskt, säkerhetsmässigt och kulturellt samarbete inom ramen för Barcelonaprocessen. Man bör också överväga ett bredare åtagande för arabvärlden.

EN VÄRLDSORDNING GRUNDAD PÅ EFFEKTIV MULTILATERALISM

I en värld med globala hot, globala marknader och globala medier är vår säkerhet och vårt välstånd alltmer beroende av ett effektivt multilateralt system. Utvecklingen av ett starkare internationellt samfund, väl fungerande internationella institutioner och en reglerad internationell ordning är vår målsättning.

Vi står fast vid att upprätthålla och utveckla folkrätten. Den grundläggande ramen för de internationella förbindelserna utgörs av Förenta nationernas stadga. FN:s säkerhetsråd har det främsta ansvaret för upprätthållandet av internationell fred och säkerhet. Det är en europeisk prioritering att stärka Förenta nationerna och ge denna organisation resurser att uppfylla sina uppgifter och agera effektivt.

Vår säkerhet och vårt välstånd är alltmer beroende av ett effektivt multilateralt system. Vi står fast vid att upprätthålla och utveckla folkrätten. Den grundläggande ramen för de internationella förbindelserna utgörs av Förenta nationernas stadga.

Vi vill att internationella organisationer, ordningar och fördrag skall vara effektiva för att möta hotet mot internationell fred och säkerhet och måste därför vara beredda att agera när deras regler överträds.

Viktiga institutioner i det internationella systemet, såsom Världshandelsorganisationen (WTO) och de internationella finansinstitutet, har utvidgat sin medlemskrets. Kina har anslutit sig till WTO och Ryssland förhandlar om anslutning. Det bör vara ett mål för oss att utvidga medlemskretsen i sådana organ samtidigt som deras höga normer bibehålls.

En av de viktigaste aspekterna inom det internationella systemet är de transatlantiska förbindelserna. Detta ligger inte endast i vårt bilaterala intresse utan stärker även hela det internationella samfundet. Nato är ett viktigt uttryck för dessa förbindelser.

Regionala organisationer stärker även det globala systemet. För Europeiska unionen är det särskilt viktigt att OSSE och Europarådet är starka och effektiva. Andra regionala organisationer som Asean, Mercosur och Afrikanska unionen utgör ett viktigt bidrag till en mer välordnad värld.

Ett villkor för en reglerad världsordning är att lagstiftningen utvecklas för att möta företeelser som spridning av massförstörelsevapen, terrorism och global uppvärmning. Det ligger i vårt intresse att ytterligare utveckla befintliga institutioner som WTO och stödja nya institutioner, t.ex. Internationella brottmålsdomstolen. Vår egen erfarenhet inom Europa visar att det går att förbättra säkerheten genom förtroendeskapande åtgärder och system för vapenkontroll. Sådana instrument kan även väsentligt bidra till säkerhet och stabilitet i vårt grannskap och i resten av världen.

Det internationella samfundets kvalitet är beroende av kvaliteten på de regeringar som samfundet vilar på. Det bästa skyddet för vår säkerhet är en värld med välstyrda demokratiska stater. Det bästa sättet för att stärka den internationella ordningen är att sprida normer för goda styrelseformer, stödja sociala och politiska reformer, ta itu med korruption och maktmissbruk, etablera rättsstatsprincipen och skydda mänskliga rättigheter.

Handels- och utvecklingspolitik kan vara kraftfulla instrument för att främja reformer. I egenskap av världens största leverantör av offentligt bistånd och världens största handelsblock har Europeiska unionen och dess medlemsstater ett bra läge för att verka för dessa mål.

Att bidra till bättre styre genom biståndsprogram, villkorlighet och riktade handelsåtgärder förblir viktiga inslag i vår politik som vi ytterligare bör förstärka. En värld som anses vara rättvis och ge möjligheter för alla kommer att bli säkrare för Europeiska unionen och dess medborgare.

Ett antal länder har ställt sig vid sidan av det internationella samfundet. Vissa har sökt isolera sig, andra bryter konsekvent mot internationella normer. Det är önskvärt att sådana länder åter ansluter sig till det internationella samfundet, och EU bör vara berett att bidra till detta. De som inte är villiga att göra det bör inse att det har ett pris, bland annat i förbindelserna med Europeiska unionen.

III. POLITISKA KONSEKVENSER FÖR EUROPA

Europeiska unionen har gjort framsteg mot en enhetlig utrikespolitik och effektiv krishantering. Vi förfogar över instrument som kan användas effektivt, vilket vi visat på Balkan och i resten av världen. Men om vi ska lämna ett bidrag som motsvarar vår potential måste vi vara mer aktiva, mer resursstarka och mer enhetliga, och vi måste samarbeta med andra.

Vi behöver utveckla ett strategiskt tänkande som främjar tidiga, snabba och, vid behov kraftfulla insatser.

Mer aktiva när det gäller att fullfölja våra strategiska mål. Detta gäller för hela den skala av instrument för krishantering och konfliktförebyggande som står till vårt förfogande, inbegripet politiska och diplomatiska, militära och civila instrument, handel och utvecklingssamarbete. En aktivare politik krävs särskilt för att möta de nya, växande hoten. Vi behöver utveckla ett strategiskt tänkande som främjar tidiga, snabba och vid behov kraftfulla insatser.

Som en union med 25 medlemmar som anslår mer än 160 miljarder euro i försvarsmedel bör vi vara kapabla att upprätthålla flera insatser samtidigt. Vi skulle kunna ge dessa ett speciellt värde genom att utveckla insatser som inbegriper både militära och civila resurser.

EU bör stödja FN när denna organisation reagerar på hot mot internationell fred och säkerhet. EU står fast vid att stärka sitt samarbete med FN för att bistå länder som är i färd med att ta sig ur konflikter och öka sitt stöd till FN under kortvariga krishanteringssituationer.

Vi behöver kunna agera innan läget i länder omkring oss försämras, om det upptäcks fall av spridning av massförstörelsevapen och innan humanitära nödsituationer uppstår. Förebyggande engagemang kan leda till att mer allvarliga problem undviks längre fram. En Europeisk union som ikläder sig ett större ansvar och är mer aktivt kommer att vara en union med större politisk tyngd.

Mer resursstarka. Ett mer resursstarkt Europa är inom räckhåll för oss, även om det kommer att ta tid att tillvarata vår fulla potential. Pågående åtgärder – särskilt inrättandet av en försvarskapacitetsbyrå – för oss åt rätt håll.

Det är nödvändigt att omvandla våra militära styrkor till mer flexibla rörliga styrkor och ge dem medel att möta de nya hoten, och det behövs mer resurser för försvaret och effektiv resursanvändning.

En systematisk användning av samverkan och gemensamma tillgångar skulle minska dubbelarbetet och överlappningarna och på medellång sikt öka resurserna.

Vid nästan varje större insats har civilt kaos följt på militär effektivitet. Vi behöver mer kapacitet för att uppåda alla civila resurser i krissituationer och situationer efter kriser.

För att skapa större diplomatiska resurser behöver vi ett system där medlemsstaternas resurser kombineras med EU-institutionernas. För att hantera problem som är mer avlägsna och mer främmande krävs bättre förståelse och kommunikation.

Gemensamma hotbedömningar utgör den bästa grunden för gemensamma åtgärder. För detta fordras ett förbättrat underrättelsesamarbete mellan medlemsstaterna och med partnerländer.

Samtidigt som vi bygger ut resurserna på de olika områdena bör vi beakta ett bredare spektrum av uppgifter. Detta kan innebära gemensamma avrustningsoperationer, stöd till tredje land i kampen mot terrorism och reformer inom säkerhetssektorn. Det sistnämnda skulle kunna utgöra en del av ett bredare institutionsbyggande.

De permanenta arrangemangen mellan EU och Nato, särskilt Berlin plus-arrangemangen, ökar EU:s operativa kapacitet och bildar ramen för det strategiska partnerskapet mellan de båda organisationerna i fråga om krishantering. Detta återspeglar vår gemensamma beslutsamhet att möta det nya århundradets utmaningar.

Mer enhetliga. Poängen med den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken är att vi är starkare när vi handlar tillsammans. Under de senare åren har vi utvecklat ett antal olika instrument, där vart och ett har sin egen struktur och sitt eget berättigande.

Utmaningen består nu i att sammanföra de olika instrumenten och resurserna: europeiska biståndsprogram och Europeiska utvecklingsfonden, militära och civila resurser från medlemsstaterna samt andra instrument. Alla dessa kan påverka vår och tredje lands säkerhet. Säkerheten är den första förutsättningen för utveckling.

Diplomatiska ansträngningar samt utvecklings-, handels- och miljöpolitik bör följa samma dagordning. I en krissituation är en enhetlig linje oundgänglig.

Bättre samordning mellan yttre åtgärder och åtgärder inom området rättsliga och inrikes frågor är av avgörande betydelse i kampen mot såväl terrorism som organiserad brottslighet.

Större enhetlighet krävs inte endast mellan EU:s instrument, utan även i de enskilda medlemsstaternas förbindelser med omvärlden.

En enhetlig politik behövs även regionalt, särskilt när det gäller att hantera konflikter. Problem går sällan att lösa inom ett enskilt land, eller utan regionalt stöd, vilket erfarenheterna både på Balkan och i västra Afrika på olika sätt visar.

Samarbete med partner. Det finns inte många, om ens några, problem som vi kan hantera på egen hand. De hot som beskrivs ovan är gemensamma hot och delas med alla våra närmaste partner. Internationellt samarbete är nödvändigt. Vi måste fullfölja våra mål både genom multilateralt samarbete i internationella organisationer och genom partnerskap med viktiga aktörer.

***I samverkan kan
Europeiska unionen och
Förenta staterna bli en
överväldigande kraft för det
godas sak i världen.***

De transatlantiska förbindelserna är oersättliga. I samverkan kan Europeiska unionen och Förenta staterna bli en överväldigande kraft för det godas sak i världen. Vi bör eftersträva ett effektivt och väl balanserat partnerskap med Förenta staterna. Detta är ytterligare ett skäl för EU att fortsätta att bygga upp sina resurser och öka sin samordning.

Vi bör fortsätta att verka för närmare förbindelser med Ryssland, som är en betydelsefull faktor för vår säkerhet och vårt välstånd. Respekten för gemensamma värderingar kommer att stärka framsteg mot ett strategiskt partnerskap.

Vår historia, vår geografi och våra kulturella band förbinder oss med världens alla delar: med våra grannar i Mellanöstern, våra partner i Afrika, Latinamerika och Asien. Dessa förbindelser är en viktig tillgång att bygga vidare på. Framför allt bör vi sträva efter att bygga upp strategiska partnerskap, med Japan, Kina, Kanada och Indien samt med alla dem som delar våra mål och värderingar och är beredda att agera till stöd för dem.

Sammanfattning

Vi lever i en värld med nya faror men även nya möjligheter. Europeiska unionen har potentialen att lämna väsentliga bidrag såväl när det gäller att hantera hot som när det gäller att hjälpa till att förverkliga möjligheter. En aktiv och resursstark Europeisk union skulle få effekter i global skala. Härigenom kan unionen bidra till ett effektivt, multilateralt system som leder till en rättvisare, tryggare och mer enad värld.
